

A reveure(ALDC, VIII, 1858. *A reveure*)

A reveure és una “expressió de comiat, especialment a una persona que hom espera tornar a veure” (DIEC). En l’anàlisi dels resultats a la pregunta dels enquestadors cal notar tant la nombrosa absència de respostes com sobretot les construccions perifràstiques l’element o els elements de les quals són tributs al cast., explicables per l’època de realització de les enquestes (1965-1975), durant la dictadura franquista, en absència d’un ensenyament del cat. i pel tema de les salutacions lligades a una formulació tan sensible a una altra llengua dominant.

Com a forma tradicional, doc. des del s. XIX, tenim *a reveure*, paral·lela al fr. *au revoir*, it. *arrivederci*, al. *auf wiedersehen*, format sobre *veure* (< VĪDĒRE) i el prefix *re-* amb idea de repetició; el ross. ha rebut *o revuar* 6, 7, 11, 13 del fr., com també *porta-t’hi bé* 4, 9, 11 (*porteu-vos-hi bé* 4, 9) que és calc del fr. *se porter bien* relatiu a un desig de bona salut. També és construcció genuïna *fins* (o *fins que*), ja present en cat. ant. (“*fins que vinga a compliment*”, Llull), i que apareix com a salutació *a* seguida d’un adverbí o expressió adverbial: *fins ara* 42; *fins després* 18, 97 (*fins després* 33, 72, 112); *fins aviat* 52; *fins llavors* 82; *fins més tard* 74, 77, 79, 81, 82; *fins un altre* 70, 71; *fins d’aquí una estona* 76, 82; *fins demà* (*fins a demà* 116; *a demà* 5); *b*) seguida d’una frase on l’element central és *veure* (*vista*): *fins a més veure* 18, 95 (*d’aquí més veure* 28; *a mos veure* 85 [pron. *a mus vera*], paral·lel alg. al sard *a nos videre, a si biri*); *ja ens* (*nos, mos*) *veurem* (*vorem*) 5, 35, 63, 77, 115, 147, 154; *fins que ens tornem a veure* 16, 20, 105; *adiós i que mos tornem a veure amb salut* 78; *d’aquí la tornada* 40; *fins a la vista* 112. Aquestes expressions es veuen sovint substituïdes per unes altres on apareix

el cast. *hasta* ‘fins’: *a*) seguit d’un adverbí, expressió adverbial o substantiu: *hasta luego*, aquest pres del cast. *luego* (< [IN] LOCO ‘en el lloc, allà mateix’) > ‘prompte’ > ‘després’, amb les var. *d’aquí a luego* 101; *hasta lego* 126, amb reducció del diftong (*a lego* 65); *hasta lluego* 144, amb palatalització de *l-* com en *hasta llugo* 138, amb monoftongació estranya, singular, més normal en *hasta llego* 93, 100; *hasta demà* 15, 21, 89, 118, 190; *hasta prompte* 147, *hasta aviat* 32, *hasta ara* 91, *hasta més tard* 128, 151; *hasta después* (*hasta dispués* 94, *hasta endespués* 153, 179, 184); *hasta un atro temps* 48, *hasta un altre dia* 62, *hasta un altre any* 48, *hasta un altre* (*antre*) 60, 111, 122, 123, *d’hasta l’atra* 150; *hasta la volta* 118, *hasta la tornada* 19, 141, 159; *b*) seguit d’una frase on l’element central és *veure* (*reveure, vista*), *tornar*: *hasta més veure* (*hasta més vore* 160, 165; *hasta més vore’s* 161), *hasta veure’ns* 21; *hasta reveure* 47, 133; *hasta la vista* (*d’hasta la vista* 150, *a la vista* 8, *a la revista* 3); *hasta tornar-se a veure* 20; *hasta que* (*quan ens* (*mos, es*) *tornem* (*tornarem, tornéssem, tornam*) *a veure* (*vore*); *hasta que tornaràs* (*tornarem, tornem*) 19, 118, 149; el mot amb idea temporal pot ser el cast. *rato*: *d’aquí un rato mos veurem* 98.

Altres resultats: *apa* 67; *avant* 67; *hola, què tal, com t’ha anat* 90; *escolta, on vas, company* 119; *passa-ho bé* 99.

La salutació més tradicional és *a reveure*, que apareix a punts del Principat i algun de Mallorca; com deu tenir aquell mateix segell *a més veure*, adulterat amb l’intrús *hasta*, acompanyat, bé que més esporàdicament, d’altres elements forans com *lego, rato*.

L’únic mot normatiu és *a reveure*, que figura com a exemple al *DG₁*, 1932, i definit al *DIEC₂*, 2007.